

העולם הזה

ר"ח גליקסון 8 תלאביב. מען המברקיס: עולמפרט"ט. . . 136, 26785. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס טה שום בע"מ, ת"א, טל. 62239.

אין הסערכת אחראית עבור תוכן המורעות, הסלבר עבור מורעות הסתפרסמות תחת הכותרת "ד"ח לצרכי", "ד"ח ל" כוח", "ד"ח לנסוע" וכו' הסוכנות על ידי הכרי הסערכת ונכדקות על יום. הסמור וארנונים ציבוריים שאין הסערכת אחראית להובנו ולערוט הסוכנות כחן ושאינו מסקטות בשום צורה שהיא את דעותיה.

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורכי-משנה:
דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סייבי קשת
הכתב הראשי:
שרנה הרניץ
חברי המערכת:

ישראל ביבר, ניצה נבי, איתן נכירול, ילי לילי, דויד הורוביץ, רותי ורה, רוני זוהר, אברהם חרמון, אוסקר סאובר, משה לשם, אביבה סטן, עמוס קנין, שלמה קרו, אלי תבור.

הצייר הראשי: עורך דפוס: מנהל מעבדה: שמואל ברתור אריה אריאל נתן רוזן

העתון הנקרא ביותר במדינה

21.6.72

בחוף-לארץ, משתמשת בכספי התורמים בברוקלין כדי לקנות בוחרים בבני-ברק. הזרוע הדתית היא רק אחת מרצועות ה"תמנון". אין טעם לגדוע רועי. יש להרוג את המפלצת כולה.

כמה קוראים סקרניים שאלו אותי מי כתב את הסידרה. התשובה היא: לא איש אחד. היא יצירה קולקטיבית של צוות.

החקירה הארוכה עצמה בוצעה במשך כמה חדשים בידי כמה חוליות של חוקרים, ש נעזרו כמובן על ידי עשרות מודיעים מתנדבים. כשהושלמה חקירה זו, הגיעה מלאכת הכתיבה, גם היא לא נמסרה לאיש אחד.

אנו יודעים כי סידרה כזאת היא מיבצע רבי-אחריות. חשוב היה לא רק לפגוע בכל המחץ האפשרי באגפים האמיתית אלא גם להימנע מלפגוע באנשים חפים מפשע, במור שנים מקושרים וברגשותיהם של יראי-השמיים. רצינו שהדברים יהיו כתובים ללא השמצות גסות. מעל לכל, רצינו לשמור בדייק על חושי-המידה הנכונים.

לכן נוהגים אנוהנו בסדרות מעין זו, לבצע את מלאכת הכתיבה הסופית בצוות של שלוש או ארבעה איש, בו משתתף כמובן האיש שריכז את תוצאות החקירה, בצורה זו נמשכת הכתיבה של כל כתבה, בדרך כלל, מעשר עד חמש עשרה שעות. בסך הכל מושקעות בכל כתבה כזאת, לפי הערכה גסה, כ-850 שעות עבודה.

בשעת החקירה נתגלו, כמובן, גם מאות פרטים קטנים שלא היו שייכים לעצם הנושא, ושעל כן אי-אפשר היה לפרסמם במסגרת זו.

אחד היסודיים המשעשעים נגע לרב איציה מאיר לוי. מסתבר שהיתה לו בחוף-לארץ תרופה פשוטה מאד להיפטר מאלפי הטרדנים שצבאו על דלת חדרו וביקשו ממנו המלצות לכל מיני מוסדות.

הרב היה משתמש בשני סוגי דיו שונים. כל פקיד ידע כי יש לכבד כל המלצה שלו כתובה בדיו אדומה, ואילו המלצה שהיתה פקיד ידע שהיה האות המוסכם לכן, שהרמ"צה ניתנה רק כדי להיפטר מן האיש.

סיפור דומה סיפר דויד תדהר על המושל הבריטי של ירושלים, סר רוג'ר טורס. גם סר טר השתמש בשני סוגי דיו, אחד מהם היה סוג של דיו כימית שנעלמה מעצמה. אנשים מאושרים רבים, שקיבלו מידי המ"צה או הקדשה אישית, נוכחו כעבר כמה ימים לדעת כי ההקדשה פשוט נעלמה כל היתה.

היה זה אלא פולמוס מפלגתי ולא מובן לי למה אתם נוטים לתת אימון בדברי פולמוס מפלגתי. ולבסוף, פרט קטן אישי. לא נכון מה שאתם כותבים, שאין לי פסיכה לרכבות, הנכון הוא שכן יש לי סמיכה מנדול"ה רבנים בחוף-לארץ ובארץ נוסף לכך נמסרתי בתיכפוד"ש רבנים תחכמוני וקיבלתי גם בו סמיכה לרכבות.

מכתבים

מקפירים על זה, כי הלא ישני הרבנים הראשיים הספרדיים הקדומים, הנר"י מאיר וה"ר"ב עזריאל זצ"ל היו ילידי ירושלים עיה"ק ת"י.

חיים זבולון חרל"פ, רב ואב"ד, ראשון-לציון

ראה אני צורך להעמידם על הדברים ה"בחינוכיים ולתקן את הנכתב עליו.

אין לי שום משתלה של מרחים. היות ואני נר בקומה ר"י ועל הנג סירתי לי למעני, כאוהב מרחים, מרחיה קטנה על הנג, והיות ואני קצור להרציון ורואה בו מרכז רוחני נשגב ליעורו של הרור, הרי שחלתי שם מרחים אחרים משחילי הרציון.

לא הפעלתי שום עסק של יצוא לפרחי הרי ציון, לקראת הנג השבועות, שהוא יופו של הרציון, מחלקים בהרציון חנים, בהתאם לי נותן, מרחים וירק לקישוט בתי הכנסת, ואף לאורחים מחוף-לארץ.

ישנו במשרד הדתות מדרור יצוא ויצור של הפציה רת, אבל אני איננו מנהל המדרור, אלא פקיד אחר. המדרור, בו עובדים שני פקידים, דים, נמצא במסגרת המחלקה של קשרים עם הגולה ונס למחלקה זו ישנו מנהל נפרד, אני איננו אלא המנהל הכללי בלבד, אשר לעניני של מר פרידמן, הרי נראית ההאשמה כנדרתה עם הארץ. משרד הדתות איננו מו"צ אלא שום הכשרים לאתרונים ולא ידוע לי דבר כזה והוא אף לא מספיק בצד המעשי של כל עסק האתרונים. המיפול המעשי של יצוא האתרונים מרכונו במשרד החקלאות, משום כך לא מובן לי הרמו על אפשרות של שוהה להקמת החכר.

אשר למדרור לנאולת שרירים, נכון שיש סיפול כזה, אבל שוב פעם, לא אני הנתן המנהל על אותו המדרור. הפקידו הוא תפי קיד של מנהל כללי בלבד.

אשר לרמו על הנלריה לאמנות של הנכרת מועד כהנא, הנכון הוא שהיא אחותי אבל אין לנלריה האמנותית שלה שום קשר לי מעולותי. אין בתוכה לא חפצי מסורת ולא כלי כפה וזכה, ולא חפצים מחוף-לארץ. ה"נלריה הזאת הינה מודרנית כללית ומייצגת א"ה העבודות של אמני וציוני הארץ בלבד. אשר להרציון, הנכון שישנה אגודה למען המקומות הקדושים, אבל לא נכון שאני עומד בראשה. אני סגן יושב ראש, אף על פי שהשפעתו בהר, ובעיקר בשמח הרוחני, אמנם נזוהה. האגודה אינה פרטית אלא ציבורית והיא מנהלת את הענינים כמו כל אגודה ציבורית והיא נמצאת גם בפקוח משרד הדתות ומבקר המדינה.

נכון שהיו לי קשרים בניהול ואני מניה ש"גם עכשיו עדיין ישנם לי קשרים. לא קל לסדר

א/ק דבורה וקוראים בפניגנר

את הפיקוח בהרציון - הנמצא ליד הנבול הצולית קשה מאד - ובשעה שבשטחו נמ"צאים שמונה ביתנים, 100 תערובות, שלושה בתרינגות מפעלים למגברי העומדים תחום כל היום, משעה שש בבוקר עד שמונה ב"ערב, והרבה פעמים אף בלילות.

כמובן שבתקציב מסודר ועובדים אדמיניכ"ט טרטיבים מתאימים אשר לסדר ניהול ב"אופן מושלם. אבל לצערנו אין תקציב ה" ציון מסודר לגמרי והעובדים לא כולם עובדים עם על נובה תרבותי מקובל, ובחלקם נת"קבלו על יסוד פקטם רבנים וחוקות. נוסף לכך ה" תקציב הממשלה-משרד הדתות לכל הענין הזה רק 650 ל"ה לחורש. והכן שיש לבסל את ההתרפות והחלוקי את הרציון מכספי המדינה בלבד, מה שיצטרך עוד יותר להכביר על מילגם המסיים.

אשר לאגודות ולמקומות הקדושים, לא המ"צאתי שום מקום קדוש. הארץ מלאה אתרים היסטוריים וקדושים: למעלה מזאז: מקומות מסורתיים כגון שרירי ותיכנסת, מערות מיוחדות, קברי גדולים, ופינות התיחדות. וכל מקום קדוש שישנו, היה לפני אלא שלא ידעו אותו ולא ישנו ינשים אליו בגלל חוסר רכבים וישוב יהודי.

אשר לענין המפלגות של המשרד, הרי אין זה אלא פולמוס מפלגתי ולא מובן לי למה אתם נוטים לתת אימון בדברי פולמוס מפלגתי. ולבסוף, פרט קטן אישי. לא נכון מה שאתם כותבים, שאין לי פסיכה לרכבות, הנכון הוא שכן יש לי סמיכה מנדול"ה רבנים בחוף-לארץ ובארץ נוסף לכך נמסרתי בתיכפוד"ש רבנים תחכמוני וקיבלתי גם בו סמיכה לרכבות.

ד"ר ש. ז. כהנא, מנהל משרד הדתות, ת"א

הערה היהודית בארץ הפכה מומן לפדינה עצמאית. מדוע ימשיכו, "מתנדבים" לקבור את מתי, כשהמלה "בניות" קדושה להם יותר מן המלה "גאולות"?

אלהיו שר, חיפה

מצטרף לאלה התורמים את נפשותיהם לי-אנוכיכרטיה אחרי מותם וקורא לכל אדם לדאוג לחינקו מתאים בצוואתו. כאופן כזה נכבד את חברה קדישא, נעשה טובה לפקיד"טה לרפואה וגם נחסוך ממומנים לעצמנו.

חיים דרוה, תלאביב

אני תלמיד נימסניה, בן 14. יש לי עוד תשעה חברים שכולם עברו את ניל הכר-מצויה. חקירתם עוררה בנו מחשבה רצינית והיינו רוצים לייסר חברה קדישא משלנו כהתחלה טובה בתי העסקים. האם אפשרי הדבר, מבחינה חוקית, או שמא קבור כאן איזה כלכ?

אלהיו מירון, תלאביב

לא, כאן קבור רמיון מסחרי בריא מאד. אין שום חוק האוסר את ביצועו.

הדקדוק הקדוש
ברכותי לעורך על מאמרו המצויין "שר החוצה" (העולם הזה 974). אבל אם כבר, מדוע לא לציין את המסוק המתאים ללשון רונותיו של מר שרת - האוספיה ללשון העברית. שם יוכל להקדיש את כל מרצו ל"הוספת הפסיקים החסרים במהדורה הראשונה של התנ"ך."

שולה ברגר, תלאביב

נזכרתי בדבריו של ננרל אנגלי שבוקר פעם בארץ. באחת מהרצאותיו, הגדיר את ארבעת סוגי המצביאים: ישנו מצביא חכם ופעיל. הוא טוב מכולם. ישנו מצביא חכם אך עצלן; אפשר לסלול לו הרבה. ישנו גם מצביא טיפש ועצלן; לא לו אפשר לסלול מכוון שאינו מוסק. לבסוף, קיים המצביא שהוא גם טיפש וגם פעיל. הוא ממש אסון. הדברים אמורים ללא שום קשר למאמר של מר שרת. כל דמיון בין האמור לעיל לבין שר החוץ מקרי בהחלט.

אלתכן טל, ירושלים

האם הכנכנאים הם מהדורה שרתית של רקדני הקנקן של מולין ררו?

מוריס כן, חולון

כן, כן, הקודא כן.

אני, על כל פנים, מתפללת שמר שרת לא יוחלף הודות לו לא התכבה ישראל ככל-חמה... אם תורתה הצנועה של אם יכולה לעזור לו ברנעיו הקשים, הריהי נתונה לו, בכל ההכנה.

דבורה לוי, תלאביב

למען שטמנר
השרים שלנו דאנו שפרשת שטמנר (העולם הזה 973) תועבר לאיזה ועדה ממשלתית שק"ט. אבל אתם, אל תתנו לענין לנוע. זהו דם שמתנו.

שמואל קפלן, גבעתיים

עמדתו היטובה ליר אחד משולחנות ההח"טמה בחיפה, ובמשך השך דקות חתמו קרוב ל-100 איש על הכרזת למען שטמנר. דבר זה חזוה ומוכיח שהעם רוצה להקיא מתוכו את כל אנשי השחיתות והכריזנות.

ב.ג. חיפה

...מדוע נאחזו בעלי הכרה בציבור בשא"גנות וחוסר מעש?

מרדכי שמש, חיפה

ד"ר חנה מארץ קרה
...הנני מקריאת לעונכם - כשהוא מניע...אנו נאים בו במיוחד כל אימת שמישהו ר"מסכתל בו, ויש רבים באלה. ר"ש גם לרוחי...מכל אנשי הצוות של

א/ק דבורה, בשרות הספנות הנוודות, (כרגע) פינגוד

א/ק דבורה וקוראים בפניגנר, ראה תמונה.

דרוש חוק
הכתבה על איש המופת שכיסה רמיון ב"נופר (העולם הזה 971) הוכיחה כי הנוער העברי אינו מכווץ. אולם תמיהה על כי טרם נחקרו חוקי בטחון מתאימים בנידון, כשם שקיימים ביחס לכסו, רובה ואקדח... כדאי גם שמומחים יביעו דעה בקשר להסמכת ה"תפוצצות על-ידי חלקי גוף פחות חיוניים. מאשר חזה או בטן.

משה דנר, תלאביב

...ועיקרון תחילה
מורד הרדיו החדש שלכם (העולם הזה 972 והלאה) הוא חמש חמש. המשיכו לישדר ול"הכות גלים קצרים, ארוכים וגם בינוניים. דורית כהן, חיפה

דונם וקנות
זקנה אחת, שעשתה הרבה כסף בא"רמיקה, החליטה יום אחד שאחרי מאה ועשרים שנה היא רוצה להקבר אך צדדים בבית-הקברות של דגניה, כמה קרובים מהירדן ומקבר של גורדון. היא שלחה מכתב למחזירות קבוצת דגניה, הסבירה את רצונה וצירפה תרומה של 25 אלף לירות, כדי שיבנו על שמה איזה בית-תרבות במקום, או משהו כזה.

נעבור כמה שבתות, התקיימה במשג"אסיפת-חברים שבה דיברו על חלוקת ה"שטחים לקראת השנה הבאה. פרץ ויכוח טוער בין כמה מוותיקי המשק מה כדאי יותר: להרחיב את שטחי הבנות או את בריכות הדגים.

קט בוסיק, אחד מבני המשק, ביקש רשות-דיבור ואמר: "עזבו שטויות! ה"ענף הכי מניס זה דונאם וקנות."

חבר, דגניה א'

בזקוקים
זיתקוט